

(כל הזכויות שמורות)

• **עוררדין שלמה תוסידיכהן עשוי להיות שופט עליון במקומו של ד"ר שניאור זלמן השין המנוח.** ההתנגדות למינויו עלולה לבוא מצידו של שר המשפטים פנחס רוזן, המסרב להסכים לתקדים של שופט לשעבר שיחזור לכהן כשופט. תוסידיכהן שימש כשופט מחוזי בירושלים.

• **קבלת קו ההסתדרות כבעיית מוריהתיכון תתרום להפיגת המתחים בקרב מפא"י.** תשובתו של זויד בן גוריון למורים התיכונים הושתתה כדי שאנשי ויכלו להתייעץ עם שר החינוך זלמן ארן ועם מקורבי לבון.

• **כמעט ודאי כי פנחס לבון לא ישתתף בוועידת ההסתדרות שנקבעה ל-2 בפברואר.** הוועידה תתקיים גם אם לבון לא יבוא עד תאריך זה.

• **היחסים בין צעירי עופר בתליאכוב וה"גוש" עשויים להתרכך,** אחרי שאנשי עוצר הסכימו לדרישת הצעירים לקיים בחירות חשאיות למזכירות הסניף בתליאכוב. תביעה נוספת, אותה מסרב שרגאנצ'ר לקבל: סילוקו של נחום רוז, מנהל בוסתן וצעיר הגוש, מתפקידו.

• **צפה לשינויים בהרכב צמרת משרד התחבורה.** קרוב לוודאי כי מפקח התעבורה הנוכחי, מיכאל בר, יתפטר מתפקידו. פיטורים יתכנו גם באגף התעבורה האזרחית.

• **יגאל אלון הוא אחד המועמדים לתפקיד המזכיר המדיני של אחדות העבודה.** התפקיד התפנה לאחר שיצחק בן-אהרון, המזכיר הקודם, התמנה לשר התחבורה. בן-אהרון יתנגד בכל תוקף למינויו של אלון, יציע אחד ממקורביו. מועמד אחר הבא בחשבון: אלוף משה כרמל.

העם

גיבורת השבוע

גיבורת השבוע היתה אשה חנינית, המ' חלקת את שערותיה בשביל חמיר במרכז. מרים בן-פורת ביטלה את הבחירות לעיריית ירושלים, הנחיתה בזאת מכה מכאיבה על מפלגות השלטון בעיר ובארץ (ראה עמודים 48-9).

יחד עם השופט המחוזי יוסף לאם, שביטל את הבחירות ברחובות ובבית-דגון, עשתה השופטת המחוזית מעשה שהפגין שוב את איהתלות של מערכת המשפט הישראלית, אחת התכונות היפות ביותר במדינת ישראל.

לגבי בן-פורת, היתה למעשה זה משאעו מיוחדת. כי השופטת המחוזית מילאה בשעתה תפקיד מרכזי במשפט רצח-קסטנר, כשגילמה את דמות התובעת התוקפנית, הלוחמת את מלחמת השלטון. כאשר זכתה לתפקיד זה שופטת, זמן קצר אחרי המשפטים האלה, ראו בכך רבים פרס עבור שרות.

השבוע הייתה בן-פורת, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, כי היתה זאת טעות. **מדינת-חוק,** אחד מאלה שהופתעו לטר בה היה התובע במשפט הירושלמי: עורך הדין שלמה מורחיי, כי מורחיי, סגן יושב

התגלות של אנטישמיות מגבירה את מתח המגביות.

השבוע, אחרי הידיעות הקודרות על הת' פשטות מגיפת ציור צלבי-הקרב בחמש יבשות, הגיעו ידיעות זוהלות על קפיצה גדולה של מכונת המגביות. יהודי העולם הבינו את הרמז של צלבי-הקרב, מיהרו להפגין את סולידריותם עלידי מתן תרומה למדינה הנראית שוב כתברתיטוח יהודית.

זריקת עידוד. המוסדות הישראלים ור הציוניים לא התעצלו. הם מיהרו לנצל את ההזדמנות, להפוך את צלבי-הקרב למנוף כביר לחיזוק הקהנות. האמצעי הבלתי-נמנע: מתן פירוטמת מכסימלית לכל תקרית אנטי-שמית.

משלחת ישראל באו"ם הגישה תזכיר ל- ועדת זכויות-האדם. שגרירי ישראל בכל העולם הגישו "מכתבי-חרדה". נחום גולדמן, שהתליט לסחוט את הטיפה האחרונה מן הלימון האנטי-שמי, מיהר לטוס לבון כדי לפזר עצות לכל דורש ולא-דורש. עתונאים יהודיים, שיש להם השפעה אדירה בעתונות של כל ארצות המערב, יצרו פרסומת אדי-רה. גם עתונאים אחרים עשו על המציאה, שהבטיחה סנסציות בעונה של רפיון פוליטי.

מבחינת המגביות, היתה ההשפעה מבר-רכת. מבחינת התנועה האנטי-שמית היתה התוצאה הפוכה. המבצע הציוני הזריק לזרוע האנטישמית זריקה של עידוד כפי שלא זכתה לה מאז מותו של אדולף היטלר.

כוונות הפוכות. כי על אף תעמולת-המגביות, אין כיום תנועה אנטי-שמית רצינית בעולם. ישנן רק קבוצות חלשות וקטנות בכל הארצות, הקשורות זו בזו בקשרים רופפים (העולם הזה 1163). והמהות יחד מחנה מבוטל. רק פרסומת אדירה יכלה להקים מחנה זה על רגליו.

מיטב המומחים הניתחו השבוע כי ההתפרצויות האחרונות לא אורגנו מעולם. יוזמה מקומית של כמה מטורפים ניאורנאציים בקלן גרמני לסנסציה לאומית וביני-לאומית. הסנסציה המריצה את הקבוצות האנטי-שמיות האחרות — וגם סתם גבר-ברים צמאי-פרסומת — לחקות את המעשה בכל רחבי העולם. התוצאה: גל עולמי של ציורים, שלא הצריך שום מאמץ, הפך את מחולליו לגיבורי היום.

ככל שגולה הפרסומת, כן גדל הנחשול והתרחב. אף שהכוונות היו הפוכות לגמרי, עזרו תנועת הברינגים ותנועת השנוררים זו לזו.

יחסים מרחביים

לאן צועדת השיירה?

"הכלבים נובחים, השיירה עוברת!" קרא באחד מימי השבוע גמאל עבד אל-נאצר, בקול רועי שמחתיצחון.

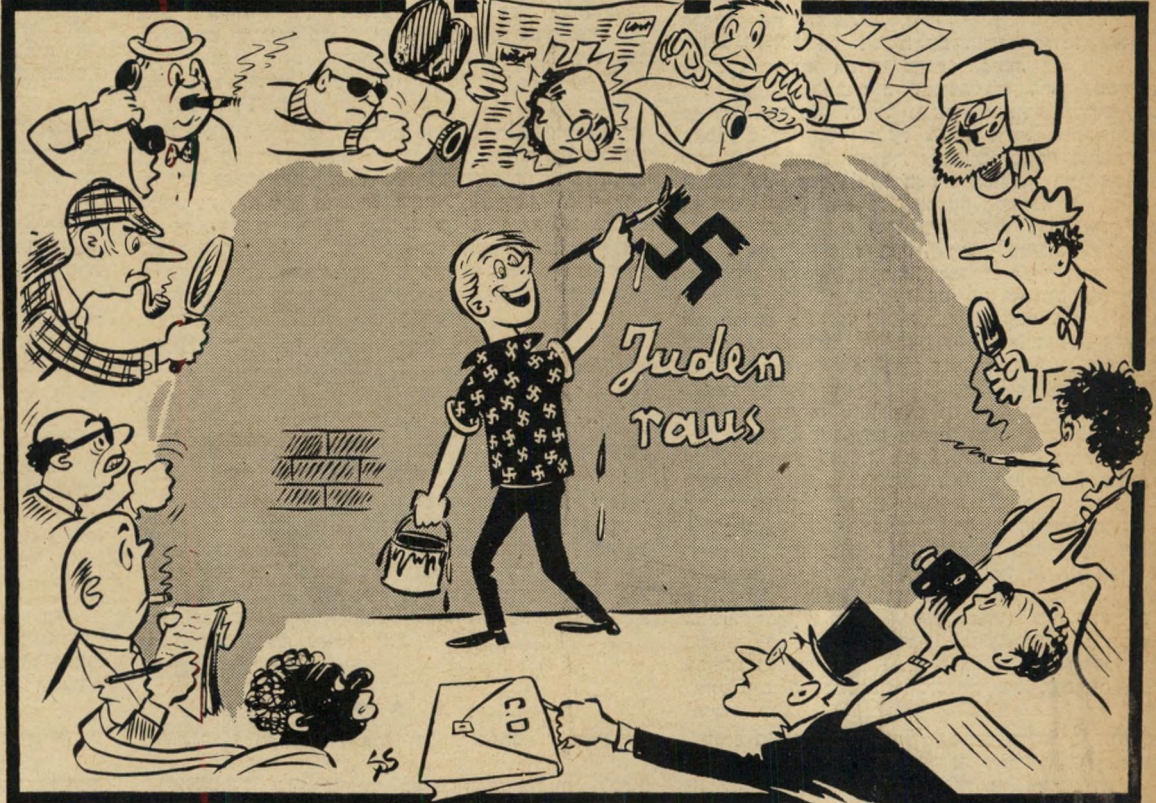
היה זה רגע גדול בחיי הדיקטטור הצעיר. לידו ישבו הוד מלכותו, מוחמד החמישי, מלך מאראקש וצאצא הנביא, והשר לענייני תחנות-הכוח של ברית-הרפובליקות-הסובייטיות-הסוציאליסטיות; והעילה למעמד החגיגי היתה התחלת בנייתו של הסכר הגבוה בי-אסוואן.

בשביל מצריים, הסכר הגבוה — אל-סד אל-עאלי — הוא כמעט ענין שבקדושה. המפעל האדיר מסמל את התקדמות המדינה אל תוך המאה העשרים. אף כי לא יפתור לבדו את הבעיה הכלכלית הנוראה של ארץ-היאור, בה נוספות בכל שנה כחצי מיליון נפשות חדשות, הרי יתרום תרומה גדולה לפתרון.

מכיון שהשלב הראשון של הסכר נבנה עלידי הסובייטים, השלב השני מוצע עלידי הגרמנים. בעוד שהבנק הבינלאומי מממן את שיכלול תעלת-סואץ והאמריקאים נותנים אשראי שוטף — הרי זה נצחון פוליטי גדול למדיניות הנישואתית החיובית, שנשיא רע"ם הוא אחד מזוברים העיקריים.

לא ציון, לא קאסם. אם נכון הכלל כי מה שטוב לערבים רע לישראל, הרי זה נצחון הכלכלי-המדיני של עבד אל-נאצר הוא מכה למדינה. אולם ניתוח מעמיק יותר מביא למסקנה הפוכה.

מדינה העסוקה במפעלי-שיקום אדירים, אינה פנויה לעסקי-מלחמה, לא מבחינה נפ-שית ולא מבחינה כלכלית. גם אין היא זקוקה לכך כדי לרומם את שליטיה. הסימן ה' ראשון למציאות החדשה: כנאומי הגדול לכבוד הסכר, לא הזכיר עבד אל-נאצר אף מילה אחת את קאסם והציונות, שני הגושים אים החביבים לאחרונה על מכונית-תעמולתו. יתכן כי היתה סיבה שניה לכך: קרוב

„מעולם לא גרמו אנשים כה מעטים, לרעש כה רב, בארצות כה רבות...“

• **מינוי חיים לבנון להנהלת הסוכנות יתקבל תוך חרשים ספורים.** הצ"כ כבר קיבלו החלטה רשמית סודית על החלפת מאיר גרוסמן בלבנון.

• **ד"ר ישראל שייב עשוי להיכנס לחרות.** לחץ חזק על כך מופעל כבר על מנתם בנין. השלב הראשון: הסכמה כי שייב יעבור לכתוב ביומן חרות, יפסיק את מאמריו השבועיים ביומן הצ"כ הבוקר.

• **מרכז ההשקעות ישאר כנראה זמריב ללא מנהל,** לאחר התפטרותו של אהרן-גילת. ההצעה למנות במקום גילת, שעבר לעירית תליאכוב את איראל אריאלי, סגן הממונה על הכנסת האוצר, נתקלה בהתנגדות חריפה של זאב שרף.

• **מיליוני המכוניות היהודי מאנגליה יורק נובל ישקיע כסף בישראל.** אחרי שהממשלה סירבה לאשר את הצעתו לייצר בארץ את המכונית נובל, החליט לעזוב את הארץ, שוכנע עלידי אשתו, שהושפעה ממיניפת צלבי-הקרב, להשקיע בארץ את כספו במשהו אחר.

• **צפה להאשמות חריפות של סיעת העובדים הצ"כ בהסי תדרות על קיפוחם בעמדות מפתח במנגנון ההסתדרותי.** אחרי שפעיליהם לא הוזמנו לנאום באסיפות החגיגיות ליום השנה ה-39 לקיום ההסתדרות, מחאו הצ"כ"ים על כך, שהתכנסו עם אורי אלפרט, מזכיר מועצת פועלי תליאכוב.

• **אחדות העבודה עלולה להופיע עם עובדי הצ"כ ברשימה אחידה בבחירות לוועידת המהנדסים.** פנייה רשמית על כך נמסרה לעובדי הצ"כ. התשובה האפשרית: שלילית.

ציונות

בריונים ושנוררים

„דרוש לנו פרוגרומציק!“ התלוצץ פעם חיים וייצמן, בישיבה בה נרון השפל בהכ"נסות הקרנות הציוניות.

איש לא חשד בו שהוא מעוניין להרע ליהודים. אולם הוא ביטא רק אמת שכל תועמלן ציוני ידע אותה מאז ומעולם: כל